

Горленко

Зеров Микола Костянтинович

Носити в серці Ермітаж і Тена
І звістувати світло хуторам;
Знаходити дива мистецтва там,
Де походила вже рука невчена;

І в час, як валка земляків численна
Знай сунулась назустріч орденам, —
Вивчати край і залишити нам
Книжки, як дзвін сонетного катрена.

Рельєф культурний рідної землі
Спізнати, вірить, що на цій ріллі
Ще проростуть науки винні грона,

Щоб потім, затримавши хибний лет,
Ротата крикнула тобі ворона:
"Ні, він не наш, бо... дідич і естет!"

10.04.1931

Постійна адреса: http://ukrlit.org/zerov_mykola_kostiantynovych/horlenko